

РЕШЕНИЕ

№ 3497

гр. София, 04.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 05.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Марияна Къскатийска, като разгледа дело номер **5381** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на М. М. К. от гр. С. срещу заповед № 293/05.07.2010 г. на П. на Държавна комисия по хазарта /Д./, с която е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателката, считано от 07.07.2010 г., на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в нарушение на административно-производствените правила и на материалния закон. Твърди се, че председателят на Д. не е оправомощен да променя структурата на общата и специализирана администрация, която се определя с Устройствения правилник на Д., който към датата на издаване на заповедта не е изменян с ПМС. Посочено е, че прекратяването на служебното правоотношение противоречи на материално-правните разпоредби, регламентиращи понятието „длъжност”. Изложени са аргументи за нецелесъобразност на извършеното съкращение на заеманата длъжност и за противоречие на заповедта с целта на закона. Жалбоподателката моли съда да отмени оспорената заповед и да бъде възстановена на заеманата длъжност. В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и представя писмени бележки с подробни съображения за незаконосъобразност на заповедта.

Ответната страна – Председателят на Държавна комисия по хазарта, представляван от юрисконсулт К, оспорва жалбата и изразява становище за законосъобразност на

оспорената заповед, по съображения изложени в писмена защита.

Административен съд С. град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че със заповед № 146/29.07.2005 г. на П. на Д. М. М. К. е назначена на длъжността „младши юрисконсулт”, с ранг V младши, в отдел „Контрол върху хазартната дейност”, Главна дирекция „Разрешения и контрол върху хазартната дейност” в Д..

Със заповед № 286/01.07.2010 г. Председателят на Д., на основание чл. 5, ал. 2, т. 3 и 4 от Устройствения правилник на Д. е наредил съкращаване на длъжността „младши юрисконсулт” в отдел „Контрол върху хазартната дейност”, дирекция „Разрешения и контрол върху хазартната дейност”, а щатната бройка определена за тази длъжност е прехвърлил в отдел „Методология и разрешения”, в същата дирекция за длъжност по служебно правоотношение „главен експерт”. Наредено е да се изготви ново длъжностно разписание на Д., в сила от 07.07.2010 г., в което да се отрази настъпилата промяна.

Видно от приложената по делото заповед № 291/02.07.2010г. председателят на Д. е утвърдил длъжностно разписание на администрацията на държавната комисия, в сила от 07.07.2010 г.

С оспорената в настоящото производство заповед № 293/05.07.2010 г. на П. на Държавна комисия по хазарта е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателката М. М. К., считано от 07.07.2010 г.

По делото са приети доказателствата, представени с жалбата и в съдебно заседание от жалбоподателката, както и представените с административната преписка. От приложените длъжностни и поименни разписания в сила съответно от 13.04.2010 г. и 07.07.2010 г. се установява, че към 07.07.2010 г. числеността на персонала не е променена и е 44 щ.бр. В утвърденото ново длъжностно разписание от 07.07.2010 г. е налице промяна в структурата на два отдела от специализираната администрация – съкратена е една щатна бройка за длъжност „младши юрисконсулт” в отдел „Контрол върху хазартната дейност”, дирекция „Разрешения и контрол върху хазартната дейност”, а щатната бройка определена за тази длъжност е прехвърлена в отдел „Методология и разрешения”, в същата дирекция, за длъжност „главен експерт”, като е запазена общата численост на специализираната администрация. Приети са и длъжностните характеристика както на съкратената длъжност „младши юрисконсулт” в отдел „Контрол върху хазартната дейност”, дирекция „Разрешения и контрол върху хазартната дейност”, така също и на новооткритата щатната бройка в отдел „Методология и разрешения”, в същата дирекция, за длъжността „главен експерт”.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателката на 05.07.2010 г. Жалбата до Административен съд С. – град е подадена чрез ответния административен орган с В. № 3559/12.07.2010 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са

административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Председателят на Държавна агенция за бежанците, в качеството му на орган по назначаването и в предвидената от закона форма – чл. 108, ал. 1 от ЗДСл, при спазване на действащите материално-правни разпоредби и административно-производствените правила. Не са налице основания за отмяна по чл. 146, т. 1 – т. 5 от АПК.

Оплакването за липса на правно основание и нормативно оправомощаване на органа по назначаването за извършване на съкращения в администрацията на Държавната комисия по хазарта е неоснователно. Съгласно чл. 15, ал. 4 от Закона за хазарта /ЗХ/ дейността на държавната комисия се подпомага и осъществява от обща и специализирана администрация, чиято структура и организация на работа се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет. В ал. 5 от цитираната правна норма е предвидено, че числеността на персонала на държавната комисия се утвърждава от министъра на финансите по предложение на П. на държавната комисия. С устройствения правилник на Д. е уредено разпределението на персонала в отделните организационни структури в комисията, и по точно в приложение към чл. 4, ал. 6 от правилника /с последна редакция – изм., ДВ бр. 61 от 2008г., в сила от 8.07.2008 г./, като е предвидена численост на персонала в администрацията на Д. 44 щатни бройки, от които 2 бройки ръководни длъжности, обща администрация, в т.ч. дирекция "Финансово-стопански дейности, административно-правно и информационно обслужване" – 16 бройки, специализирана администрация, в т.ч. дирекция "Разрешения и контрол върху хазартната дейност" – 26 бройки. Видно от приетите по делото доказателства, с утвърденото длъжностно разписание, в сила от 07.07.2010 г. на Д. е запазена както общата численост на администрацията, така и числеността на отделните дирекции, така както е нормативно предвидена в Устройствения правилник на държавната комисия. Със осъщественото съкращение на една щатна бройка и прехвърлянето и за друга длъжност в същата дирекция, но в различен отдел, административният орган не е изменил числеността и структурата на администрацията, така както са уредени в Устройствения правилник. В този нормативен акт не е предвидена структурата на длъжностите в отделните дирекции и отдели, а е предвидена общата численост на персонала, както и общата структура на административната единица, според която държавната комисия е организирана в обща администрация, с една дирекция "Финансово-стопански дейности, административно-правно и информационно обслужване" и специализирана администрация, с една дирекция "Разрешения и контрол върху хазартната дейност". Органът по назначаването не е променял числеността на персонала, която безспорно съгласно чл. 15, ал. 5 от ЗХ се утвърждава от министъра на финансите. Съгласно чл. 2, ал. 3 от ЗДСл длъжностното разписание се утвърждава от органа по назначаването на съответната администрация. Сред правомощията на П. на Д., предвидени с чл. 5, ал. 2 от Устройствения правилник е да издава заповеди и указания, свързани с осъществяването на дейността на комисията. Следователно налице е действаща правна норма, овластяваща компетентния орган да предприеме съобразно нормативно делегираните му правомощия действия за вътрешна реорганизация в ръководената от него администрация в рамките на нормативно определената числеността на персонала. В случая е налице "съкращаване на длъжността" поради реорганизацията на административната единица, което не противоречи на приложимия материален закон.

Именно такива действия са обективирани в утвърденото, считано от 07.07.2010 г., длъжностно и поименно разписание в комисията.

Във връзка с направеното в жалбата възражение, следва да се посочи, че изискването за атестиране на държавния служител по реда на чл. 9, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за атестиране на служителите в държавната администрация не е задължителен елемент от административното производство по реда на чл. 106, ал. 1 от ЗДСл. Това правомощие на органа по назначаването е самостоятелно и представлява вътрешно служебно действие, което не подлежи на контрол в настоящото съдебно производство по оспорване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение със служителя. Това обстоятелство е неотнормосимо към законосъобразността на този акт.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая служебното правоотношение на жалбоподателката е прекратено след изпълнение на предвидените в разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл предпоставки, а именно съкращаване на заеманата от служителката длъжност. Считано от 07.07.2010 г. в Д. е утвърдено ново разписание на длъжностите, според което щатната бройка за длъжността заемана от жалбоподателката е съкратена. Според легалната дефиниция на понятието "длъжност в администрацията", съдържаща се в чл. 2 от Наредбата за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията, приета с ПМС № 47 от 1.03.2004 г., това е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б или на Закона за изпълнение на наказанията, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От това определение е видно, че основните белези на понятието "длъжност в администрацията" са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. От приложените по делото щатно и поименно длъжностни разписания, в сила от 07.07.2010 г. е видно, че е налице реално съкращаване на заеманата от жалбоподателката длъжност „младши юрисконсулт” в отдел „Контрол върху хазартната дейност”. Доказано е и осъществяването на второто изискване, за да е налице действително съкращаване на длъжността, а именно, че тя вече не фигурира като система от функции, задължения и изисквания в дирекция „Разрешения и контрол върху хазартната дейност”. Длъжността „младши юрисконсулт” продължава да съществува в общата администрация на държавната комисия в дирекция „Финансово-стопански дейности, административно-правно и информационно обслужване”, като нормативна позиция в новото щатно разписание на длъжностите, но по делото бе безспорно доказано съкращаването на щатната бройка за заеманата от К. длъжност.

Утвърждаването на ново щатно разписание по силата на чл. 5, ал. 2, т. 4 от Устройствения правилник на Д. и чл. чл. 2, ал. 3 от ЗДСл се осъществява при условията на предоставената на органа по назначаването оперативна самостоятелност. При реално извършване на съкращаване на щатни бройки въпрос за преценка по целесъобразност на органа по назначаването, неподлежаща на съдебен контрол, е кои служители и на кои длъжности да бъдат съкратени. Законът за държавния служител не съдържа изисквания за подбор, нито за излагане на мотиви за прекратяване на служебното правоотношение. Поради това, аргументите изложени в жалбата за нецелесъобразност на оспорената заповед не следва да бъдат обсъждани с настоящия съдебен акт.

По изложените съображения, оспорената заповед № 293/05.07.2010 г. на П. на Държавна комисия по хазарта е законосъобразна, не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд С. – град, I отделение, 3-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М. К. срещу заповед № 293/05.07.2010 г. на П. на Държавна комисия по хазарта.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: